

[Valdemar Thomsen.]

mest ortodokse bankpolitiske og finanspolitiske Principper med det Resultat, at den ulyksalige økonomiske Uligevægt skærpes og Arbejdsløsheden forøges. Under Feltraabet: 22,40 vil vort Land med raske Skridt nærme sig den økonomiske Afgrund; derfor anbefaler jeg endnu en Gang ærede Medlemmer at stemme for den Dagsorden, min Gruppe har stillet.

Clausager: Jeg har et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, men jeg vil gerne først sige, at jeg ikke kan forstaa, at Handelsministeren ikke svarer paa det Spørgsmaal, jeg stillede til ham: Hvordan ser Regeringen paa det? Hvem har Magten til syvende og sidst, Bankens Direktion eller Ministeriet eller dem begge i Fællesskab? Jeg synes, det havde Betydning at faa Regeringens Syn paa dette at vide. Jeg har stillet Spørgsmaalet, jeg har ventet et Svar, men jeg kan naturligvis ikke tvinge Handelsministeren til at svare, hvis han ikke vil, og saa maa jeg jo tage det for gode Varer.

Jeg har altsaa et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen og skal først sige til ham, at naar han finder sig tilfredsstillet ved, at denne Forhøjelse kun er lille, kun $\frac{1}{2}$ Procent, og at vi ikke er naaet højere end til 4 pCt., hvad ikke er noget imod det, vi havde i 1920—24, da vi havde en 6—7 pCt., saa maa han dog ikke glemme, at Pengenes Pris er forskellig, ikke blot her i Landet, men over hele Verden — det er en Vare, som man ikke kan lukke af for —, og dengang stod Verden med Kapitalmangel efter Krigen og dens Ødelæggelser, og det kunde vi ikke saadan sætte os ud over. Men det, jeg spurgte om og talte om; var dette: dengang sagde de Herrer, at det var Regeringens Skyld, at der skete en Forhøjelse; hvad siger de i Dag?

Dernæst vil jeg gerne sige — det forglemte jeg sidst — om den Dagsorden, der er stillet af de ærede Medlemmer Hr. Hartvig Frisch og Hr. A. M. Hansen, at den finder jeg underlig. Det er i og for sig ikke en Dagsorden; det er en Ønskeseddel. Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen sagde, at der passende kunde staa i den: Ønske om et glædeligt Nytaar; jeg synes, der er noget, som det var mere nærliggende at sætte ind, og det kom ogsaa frem i det ærede Medlem Hr. A. M. Hansens Tale, da han sagde, at han haabede, det ikke var nødvendigt at forhøje Diskontoen mere. Men sæt det saa ind paa Ønskesedlen, det er saa ligetil: idet Folketinget haaber, at Direktør Bramsnæs

ikke vil forhøje Diskontoen mere . . . Saa var der da lidt Plan i det og et bestemt Ønske.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen mente, at der kun var Valg mellem tre Midler: banktekniske Midler; Importbegrænsning eller Kronens Fald. Jo, der maa være mere, thi en sund, økonomisk forsvarlig Politik vil i hvert Fald i det lange Løb betyde større Pengerigelighed, billigere Penge. Det er netop, som en af de foregaaende Talere nævnte, det særegne ved Sverige, at der har de en lavere Rentefod end her netop i Kraft af, at de har ført en sundere økonomisk Politik.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at jeg synes, vi kunde dog være saadan over for hinanden, at vi ikke tiltror hinanden de sletteste Motiver. Jeg har angrebet de Herrer, fordi de taler for meget og handler for lidt, men det er en Kendsgerning; det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen derimod mener at kunne læse vore Tanker, han optraadte bogstaveligt talt som Tanke læser og sagde, at der var Jubel i vort Sind over denne Diskontoforhøjelse, der var ingen Sorg paa de Folks Vegne, som den gaar ud over, nej, vi var saa glade over, at vi kunde komme til at angribe Regeringen og faa en partipolitisk Fordel. Hvor i al Verden ved det ærede Medlem det fra? Kan han saaledes læse Folks Tanker? Jeg er bange for, at han slutter fra sig selv, det kan ikke være andet, for der er ikke kommet noget som helst frem i den Retning fra os. Jeg sagde endda udtrykkeligt, at jeg beklagede, at vi ikke havde faaet en Rentesænkning i sin Tid, der kunde være til Gavn for de nuværende Ejendomsbesiddere, selv om det ikke kunde være helt op til de vordende, de ny tilkommende. Det ærede Medlem trak Hauch og afføde Jens Holdgaard frem og sagde, at de krævede Rentesænkning til $2\frac{1}{2}$ —3 pCt. igennem en Rentelov, men naar saa Landstinget alligevel standsede Forslaget; viste det Hulheden og Dobbeltheden, for det nævnte Forslag betød en stor Rentesænkning, sagde det ærede Medlem. Nej, aldeles afgjort ikke. Det drejede sig ikke om en Rentesænkning — det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen talte en Del om dette Forslag —, det var en Skattelov i Forbindelse med en Understøttelseslov, det kom ikke alle til gode, alle erhvervsdrivende eller Landbrugere — det var ingen almindelig Rentesænkning, det kan det ærede Medlem ikke paastaa, hvor meget han saa anstrenger sig. Men lad os nu blive ved det, det var, et Rentetilskud. Det var ogsaa foreslaaet i Fjor. Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen